

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingová č. 4, proti odporkyni **Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, **o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 27 C 252/2012, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 18. decembra 2013 sp. zn. 8 Co 99/2013 a uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 18. decembra 2013 sp. zn. 17 Co 802/2013 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 18. decembra 2013 sp. zn. 8 Co 99/2013 **o d m i e t a .**

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 18. decembra 2013 sp. zn. 17 Co 802/2013 **o d m i e t a .**

Odporkyni nepriznáva právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

I. Okresný súd Trenčín rozsudkom zo 6. augusta 2013 č. k. 27 C 252/2012 – 47 zamietol návrh navrhovateľky. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Konštatoval, že neboli preukázané základné predpoklady pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 18. decembra 2013 sp. zn. 8 Co 99/2013 odmietol odvolanie navrhovateľky podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. z dôvodu, že odvolanie navrhovateľky bolo podané po uplynutí odvolacej lehoty.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie navrhovateľka. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietala, že postupom odvolacieho súdu, ktorý odmietol odvolanie, jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). To z dôvodu, že odvolanie nepodávala na prvostupňovom súde osobne do podateľne, ale podala ho prostredníctvom doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s. r.o., IČO : 35 825 456, so sídlom v Bratislave, Cikkerova 2, ktorej predmetom podnikania je „poskytovanie poštových služieb“, rovnako ako Slovenskej pošty, a.s. Tejto spoločnosti odovzdala odvolanie dňa 20. februára 2014, teda v čase, keď ešte márne neuplynula lehota na podanie odvolania (§ 57 ods. 3 O.s.p.). Preto neexistoval dôvod na vydanie napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 242a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie navrhovateľky nie je prípustné.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenských súdov na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O. s p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním navrhovateľky je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., proti ktorým zákon dovolanie pripúšťa. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že prípustnosť dovolania navrhovateľky z nich vyvodit' nemožno.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania žalobkyne smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. navrhovateľka nenamietala a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

S prihliadnutím na obsah dovolania navrhovateľky Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne skúmal, či postupom a rozhodnutím súdov nedošlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie ako oneskorene podané (R 23/1994).

Podľa § 204 ods. 1 O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Pre splnenie podmienky včasnosti podania odvolania treba, aby odvolanie bolo podané v lehote stanovenej ustanovením § 204 ods. 1 O. s. p. Ide pritom o lehotu procesnú, čo znamená, že v zmysle § 57 ods. 3 O.s.p. stačí, ak je odvolanie posledný deň odvolacej lehoty podané na súde alebo sa odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa bol zástupcovi navrhovateľky doručený 20. augusta 2013. Posledným dňom 15 dňovej lehoty na podanie odvolania bol 4. september 2013, ktorý deň bola streda.

Z podacej pečiatky Okresného súdu Trenčín (č. l. 64) vyplýva, že odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa bolo podané na tomto súde osobne 5. septembra 2013, z ktorej skutočnosti vychádzal aj odvolací súd pri svojom závere o jeho oneskorenom podaní. Navrhovateľka k dovolaniu predložila výtlačok internetovej stránky (č. l. 107) o odovzdaní zásielky na prepravu spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r. o. v hodnote 100,- Eur, o hmotnosti 2,20 kg, počet 1 kusov, č. zásielky 1551596824, balík 0004151016, podľa popisu „POH-NŠ-22x odvolanie voči rozsudku o zamietnutí žaloby – dvojmo“. Z dovolania vyplýva, že navrhovateľka odvolanie proti vyššie uvedenému rozhodnutiu súdu prvého stupňa mala odovzdať na jeho doručenie Okresnému súdu Trenčín tejto spoločnosti 4. septembra 2013. t. j. posledný deň 15 dňovej odvolacej lehoty.

Spoločnosť ReMax Courier Service, spol. s r.o. je spoločnosť, ktorej predmetom činnosti je aj poskytovanie poštových služieb. Z údajov o predmetnej zásielke uvedených na doklade predložennom navrhovateľkou nie je zrejmé, či obsahom zásielky bolo aj jej odvolanie podané v preskúmvanej veci. Dovolací súd vytvoril navrhovateľke procesnú možnosť, doložiť opodstatnenosť jej tvrdenia o včasnom podaní odvolania. Listom z 25. septembra 2014 vyzval navrhovateľku, aby v lehote 10 dní zaslala najvyššiemu súdu doklad potvrdzujúci deň, v ktorom bolo odvolanie navrhovateľky odovzdané na prepravu

spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r. o. Táto písomná výzva najvyššieho súdu bola právnomu zástupcovi navrhovateľky doručená 1. októbra 2014, navrhovateľka ale na výzvu nereagovala.

Údaje obsiahnuté v spise vyznievajú v prospech záveru odvolacieho súdu o podaní odvolania navrhovateľky oneskorene (po uplynutí odvolacej lehoty) a navrhovateľka nevyužila procesnú možnosť preukázať nesprávnosť tohto záveru. Dovolací súd vychádzal z údajov, ktoré navrhovateľka relevantným spôsobom nespochybnila a v nadväznosti na to dospel k záveru, že v danom prípade nejde o prípad odmietnutia odvolania v procesnej situácii, v ktorej pre to neboli procesné predpoklady.

V dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd konania tvrdených dovolateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p. a prípustnosť dovolania nevyplýva ani z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie navrhovateľky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

II. Navrhovateľka podala 27. septembra 2012 na Okresnom súde Trenčín žalobný návrh, ktorým sa voči odporkyni domáhala náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“). V návrhu medziiným uviedla, že predmetnú ujmu jej spôsobil nesprávnym úradným postupom Okresný súd Trenčín, preto jeho sudcovia nemôžu danú vec prejednať a rozhodnúť. Vzhľadom na to žiadala, aby Krajský súd v Trenčíne rozhodol o prikázaní tejto veci inému súdu toho istého stupňa (§ 12 ods. 1 O.s.p.).

Okresný súd Trenčín považoval návrh v uvedenej časti za námietku zaujatosti jeho sudcov a spis po ich vyjadrení sa k argumentácii navrhovateľky predložil na rozhodnutie Krajskému súdu v Trenčíne (§ 16 ods. 1 O.s.p.).

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 17 októbra 2012 sp. zn. 17 NcC 40/2012 rozhodol, že sudca Okresného súdu Trenčín JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

Okresný súd Trenčín uznesením z 13. novembra 2012 č. k. 27 C 252/2012 – 14 vyzval navrhovateľku na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 66,- Eur za námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 18. decembra 2013 sp. zn. 17 Co 802/2013 odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil. V odôvodnení sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že z hľadiska obsahového išlo v podanej žalobe aj o námietku zaujatosti vznesenú proti sudcom Okresného súdu Trenčín; za správny označil tiež následný postup súdu prvého stupňa pri vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti. Mal za to, že súd prvého stupňa rozhodol správne, keď uložil navrhovateľke zaplatiť za vznesenú námietku zaujatosti súdny poplatok, a preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla navrhovateľka dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo v danom prípade súdy rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.). Namietala, že sa postupom súdu jej ako účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej namietla, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca (§ 237 písm. g/ O.s.p.). K názoru, že došlo k tejto procesnej vade, dospela navrhovateľka na základe toho, že súdny poplatok jej vyrubil vylúčený sudca Okresného súdu Trenčín, nezákonným postupom ktorým jej bola spôsobená majetková a nemajetková ujma, náhrady ktorej sa domáha v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Dovolanie spojila s návrhom na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie podmienok pre odloženie vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 243 O.s.p. a v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas navrhovateľka zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.,

bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 7 Cdo 63/2014, 7 Cdo 66/2014, 7 Cdo 79/2014, 7 Cdo 93/2014, 7 Cdo 153/2014, 7 Cdo 163/2014, 7 Cdo 175/2014, 7 Cdo 181/2014, 7 Cdo 215/2014, 7 Cdo 223/2014, 7 Cdo 216/2014, 7 Cdo 277/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie navrhovateľky podľa § 237 O.s.p. a 239 O.s.p. prípustné nie je, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľky odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako procesne neprípustné.

V dovolacom konaní úspešnej odporkyňi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľke, ktorá úspech nemala. (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd nepriznal odporkyňi náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na jej priznanie (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2015

JUDr. Ľubor Š e b o, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Vanda Šimová